

NOTAT

Regneregler for skog i klimaregnskapet

Hvordan skogen skal regnes med er en viktig debatt. Det viktigste er imidlertid at regelverket i størst mulig grad stimulerer til en klimaoptimal skogbehandling. FNs klimapanel har tydelig vist hvor avgjørende økt bruk av biomasse og økt skogplanting er for å kunne løse klimautfordringen. Dette betyr at det må stimuleres til at en innenfor bærekraftige rammer utnytter de muligheter som finnes for å øke avvirkingen, og at en øker skogproduksjonen og dermed CO₂-opptaket på lang sikt. Skogplanting på nye arealer, skogplanteforedling, tettere planting, gjødsling, ungskogpleie og råtebekjempelse gir ikke bare et høyere CO₂-opptak, men også økte muligheter for bruk av tre i framtida.

Det har vist seg at det har vært vanskelig å utforme et regelverk for CO₂-opptak som stimulerer til en klimaoptimal forvaltning av skogressursene. Dette skyldes det kortsiktige tidsperspektivet i slike avtaler (2021-2030). På kort sikt vil CO₂-lageret i de norske skogene først og fremst avhenge av hvor mye som hogges. Krav om økt opptak i skog på kort sikt vil dermed kunne begrense hogsten, noe som vil være det motsatte av hva som er best for klimaet. Dersom en lar skogen stå, så vil veksten og karbonbindingen avta over tid. I tillegg vil effekten av å erstatte oljebaserte produkter med tre utebli. Det kortsiktige perspektivet gjør at dagens bokføringsregler ikke er ideelle. De er likevel ikke direkte til hinder for å utnytte det potensiale som finnes for økt hogst og bruk av trevirke i Norge

Diskusjonen om bokføringsregler er knyttet til at EU har startet en prosess for å revidere bokføringsregelverket. Hvordan denne revisjonen vil virke i praksis vil en imidlertid først kunne vurdere når det foreligger mer konkrete forslag til regelverk for bokføring av skogopptaket og til utforming av forpliktelsene. Det er viktig at Norge, på samme måte som ved utforming av eksisterende regelverk, jobber sammen med andre viktige skogland slik at regelverket ikke blir til hinder for å utnytte det potensialet som finnes i Norge for å øke avvirkingen innenfor bærekraftige rammer.

Bakgrunnen for dagens debatt i NRK

Norge har etter Parisavtalen meldt inn et forsterket mål om å redusere klimagassutslippene med 50-55 % i 2030 sammenliknet med utslippene i 1990. CO₂-opptaket i skog er i praksis holdt utenfor, slik dette målet er formulert.

EU har på sin side meldt inn et forsterket mål på 55 %, men forutsatt at opptak i skog kan bidra til å nå dette målet. Norge har tidligere bestemt seg for å oppfylle sine forpliktelser sammen med EU, noe som betyr at EUs regelverk for bokføring av opptak og utslipp også blir brukt i Norge.

Det pågår en prosess i EU for å revidere bokføringsreglene skog- og arealbrukssektoren (LULUCF). Her utredes en rekke prinsipielt forskjellige løsninger. I utgangspunktet vil disse kunne slå svært forskjellig ut for Norge.

Fremskrittspartiet har tatt utgangspunkt i at dersom en lander på en løsning der en sammenlikner opptaket skog- og arealbrukssektoren i 2030 med opptaket i 1990, ville dette bety at en kan bokføre et stort opptak i 2030. For totalt sett å nå et mål om 55%, ville behovet for utslippsreduksjoner fra andre sektorer da bare være 25%. Dette er beskrevet i et svar fra Klima- og Miljødepartementet til Stortinget.

Det er pr. dags dato umulig å vite hvordan EUs reviderte bokføringsregelverk blir. Det er imidlertid grunn til å peke på at ikke bare bokføringsregelverket, men også utformingen av medlemslandenes forpliktelse vil være avgjørende for hvordan resultatet blir for det enkelte land. Dette blir også avgjørende for Norge, så lenge vi velger å gjennomføre våre forpliktelser etter Parisavtalen sammen med EU.

Bokføringsregler for skog bør i størst mulig grad må stimulere til en klimaoptimal forvaltning av skogen over tid.